

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κατάμετρον ἐκ δημοσιευμάτων μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἐξεδόθη τὸ «**Ἡμερολόγιον «Πινakoθήκης»**» — «**Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως**». Συνεργάται, οἱ κράτιστοι ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν λογίων καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δημοσιεύουσι ποικίλας φιλολογικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς μελέτας, ἐν οἷς ἡ περὶ Βυζαντινῶν Μητροπόλεων τοῦ κ. Α. Ἀδαμαντίου, ἡ περὶ Δειψάνων τῆς ἀρχαίας θρησκείας ἐν τῷ Χριστιανισμῷ τοῦ κ. Ν. Γιαννοπούλου ἀρχαιολόγου, ἡ κοινωνιολογικὴ μελέτη τοῦ Δρῶς περὶ γονέων καὶ τέκνων, τὸ δράμα τῆς δεσπ. Ε. Ζαωγράφου ἢ «Τζένη με τὸ γέλιο τῆς» καὶ ἔτερον ἢ «Γατίτσα» τοῦ κ. Ἰωσήφ, οἱ Βοηθοὶ ποιηταὶ τοῦ κ. Καιροφίλα, αἱ σκηναὶ ἀπὸ τὸ «Μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανοῦ» τοῦ Δ' Ἀνουότζιο, τὰ διηγήματα τοῦ Δίκηνς, τοῦ Πιέρ Λοτί, τοῦ Τσέωφ, ἡ περὶ γλώσσης καὶ πατριδος μελέτη τοῦ Φαγκέ, ἡ σονάτα-μνήμα τῆς κ. Παναγιωτάτου, τὸ «Γραμμένον ἄλλας» τοῦ κ. Τ. Ἀμπελά, ἡ μετάφρασις τῶν «Ἀδελφῶν» τοῦ Μαίτερλιγκ ὑπὸ τοῦ κ. Ζ. Παπαντωνίου, τὸ βιογραφικὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ λογιῶ καλλιτέχνου Μεσσαλά ὑπὸ τοῦ κ. Δε Βιάζη, ἡ μελέτη περὶ πριγκηπίσσης Ταμάρας τοῦ κ. Μ. Δασκαλάκη, τὸ ἄβρον περὶ ἀπρος ατεῦτων παιδιῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωαννίδου, τὸ εὐθυμογράφημα τοῦ κ. Κονδύλακη, ἡ ἱστορικὴ μελέτη περὶ Ἀγ. Λαύρας τοῦ κ. Χ. Ἡλιοπούλου, ἡ κριτικὴ περὶ Μαρκοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, τὰ Ἑλληνικὰ ἀκρογῆλια τοῦ κ. Ἀγ. Τανάγρα, τὰ ποιήματα Π. Συνοδινού, Σ. Μαρτζώκη, Μ. Σιγοῦρου, Γ. Περγιάλιτη, Ν. Μαρσελλοῦ, Κλαρετίης Δίπλα, Ἑλένης Σβορώνου, Ε. Σπυριδίου, Φ. Γιοφίλλη κλπ.

Τὸ «**Ἡμερολόγιον τῆς «Πινakoθήκης»-Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως**» εἶνε ἀληθὴς κυψέλη, εἰς ἣν ἐναπετέθη ἄρθρον τὸ πνευματικὸν μέλι. Ἀπηλλαγμένον τοῦ περονοσπόρου τῶν νεκρολογιῶν καὶ τῶν διαφρητικῶν βιογραφιῶν, εἶνε βιβλίον καθαρῶς φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικόν. Τὸ «**Ἡμερολόγιον**» ἐκτυπωθὲν ἐν τῷ Ἑσπερικῷ δὲν παρουσιάζει τὴν τυπογραφικὴν ἐντέλειαν ἣν προσεδοκῶμεν, ἔνεκα καταφώρου ἀβετήσεως ρητῶν συμφωνιῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἔκδοσιν τυπογραφεῖου καὶ ἔνεκα τῆς ἐσπευσμένης ἐκτύπωσης αὐτοῦ, εἰς ἣν ὀφείλεται καὶ ἡ παρεῖσθις τυπογραφικῶν τινῶν σφαλμάτων, τῶν ἀπαραιτήτων ἄλλως τε.

★

Ἐξεδόθη, πέμπτον ἤδη ἔτος, τὸ **Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον**, ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Παμμακεδονικοῦ Συλλόγου. Περιλαμβάνει ὕλην ἀποκλειστικῶς ἀναφερομένην εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὑπὸ ἱστορικὴν, ἀρχαιολογικὴν, ἐθνογραφικὴν, ἐκπαιδευτικὴν, γεωγραφικὴν, στατιστικὴν, λαογραφικὴν ἔποσιν περιστρεφόμενην εἰς τὴν ἀρχαίαν, μέσσην καὶ νεωτέραν Μακεδονίαν. Τὸ Ἡμερολόγιον κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων μεγάλου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος.

★

Ἀχαρνῆς.—Οἱ ζητωπόλεμοι τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων εἶχον ὑποστῆ ὅλην τὴν δριμύτητα τῆς σατύρας τοῦ Ἀριστοφάνους εἰς τὴν θουμασίαν κωμῶδιν του «**Ἀχαρνῆς**». Χωρικοὶ ἀπλοῖκοι ἀλλὰ συνετοὶ οἱ Ἀχαρνεῖς, ταιλαπωρημένοι ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, βλέπουν τὴν ἐλαφρότητα τῶν πολιτῶν καὶ διακρίνουν ὡς αἰτίαν τοῦ κακοῦ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς πολιτικούς, οἱ ὅποιοι φιλόδοξοι καὶ ἰδιοτελεῖς παρασύρουν τὸν λαὸν μὲ λόγια μεγάλα καὶ ἀσύνετα. Ἡ ἀντίθεσις μεταξύ τῶν τιμιῶν ἐργατικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀέριων πολιτικομανῶν, ἡ ἀντιπαράστασις, μὲ περιγραφὰς ἀπλᾶς ἀλλὰ διαπνευσμένας ἀπὸ ἀλήθειαν, τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου — εἰκὼν πραγματικὴ τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶ-

καὶ τότε καὶ σήμερον — παρέχουν μέγα καὶ πάντοτε σύγχρονον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κωμῶδιαν αὐτὴν τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἡ μετάφρασις τῆς εἰς στίχους ἀριστοφάνους καὶ εἰς ὕφος Ἀριστοφάνειον ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Αὐγέρη γενομένη, ἐξεδόθη εἰς τὴν «**Βιβλιοθήκην Γ. Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων**».

Ἰκέτιδες.—Πολιτικῆς καὶ πατριωτικῆς ὑποθέσεως δράμα, ἐξαιρέσιμον ὅμως διὰ τοῦ λυρισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐξόχου ἀπεικονίσεως τοῦ στοργικοῦ πάθους εἶνε αἱ Ἰκέτιδες τοῦ Εὐριπίδου. Τὰ εἰς τὸ δράμα τοῦτο ἄσματα τοῦ χοροῦ ἀποτελουμένου ἐκ μητέρων καὶ τέκνων ὄρφανῶν, θεωροῦνται ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς ἀρχαίας τραγωδίας. Εἰς τὴν Ἑλευσίνα ὅπου διεξάγεται τὸ δράμα, περὶ τῶν θωμῶν τοῦ ἀρχαίου καὶ σεβαστοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρας, λυρολογεῖ ὁ χορὸς, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν νεκρῶν. Αἱ πυραὶ τῶν νεκρῶν καιοῦσι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, αἱ τεροδοχοὶ κάλπαι, τὰς ὁποίας φέρουν τὰ τέκνα, ἡ αὐτοθυσία τῆς Εὐάδνης, ἡ ὁποία πηδᾷ ἐπὶ τῆς πυρᾶς τοῦ συζύγου τῆς καθιστώσιν ἐν συνόλω τὸ ἔργον ὑποβλητικὸν καὶ ἐξόχως μεγαλοπρεπές. Ἡ μετάφρασις του πιστῆ, παρακολουθούσα τοῦ προτύπου τὸν ρυθμὸν, γενομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ποριώτη, ἐξεδόθη εἰς τὴν «**Βιβλιοθήκην Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων**».

Κύρου Ἀνάβασις.—Πρότυπον στρατιωτικοῦ συγγράμματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐξιστορήσεως ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν γλαυρότητα καὶ ἡ γοητεία τῆς περιγραφῆς δὲν ὑστερεῖ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐκθέσεως εἶνε ἡ «**Κύρου Ἀνάβασις**» τοῦ Ξενοφώντος. Ἱστοροῦσα τὴν μετὰ τοῦ Κύρου ἐκστρατείαν τῶν δεκαεπταετησίων ἐθελοντῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς Μικρασίας μέχρι τῆς Περσίας καὶ τὴν ὑπὸ τὸν Ξενοφῶντα ἐπιστροφήν αὐτῶν διὰ μέσου τῆς Ἀσίας, ἐξηγεῖ σαφῶς τὰ τῆς πορείας, τὰ τῶν μαχῶν καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν ἔργων, ἐν ταυτῷ δὲ εἰκονίζει ψυχολογικῶς μὲ δύναμιν ἀριστοτέχνου ὁμάδας καὶ άτομα, περιγράφει δὲ θαυμασιῶς καὶ ζωντανὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ τόπους καὶ πόλεις καὶ γεωργίας καὶ ἐμπόρια καὶ πολιτισμούς λαῶν πολλῶν καὶ ποικίλων. Ἐπὶ πλέον αἱ παρεντιθέμεναι δημηγορίαι, εὐσαι ὅτι ἀπλοῦν καὶ κομψῶς ἄριτον δύναται νὰ παρουσιάσῃ ἡ ρητορικὴ τέχνη καὶ τὰ διάφορα παρεμβαλλόμενα ἐπισόδια, ἐνισχύουν καὶ ζωντανεύουν τὴν διήγησιν. Ἡ μετάφρασις καλλιπεπῆς, ἐγείνεν ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Ἀναστασοπούλου τοῦ Ἀθηναίου, ἐξεδόθη δὲ εἰς δύο τόμους μετὰ χάριτος εἰς τὴν σειράν τῆς «**Βιβλιοθήκης Φέξη Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων**».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«**Σφῆρα**». Μετὰ μακρὰν διακοπὴν ἐπανάλαβε τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἢ «**Σφῆρα**», ἡ ἐβδομαδιαία σατυρικὴ ἐφημερίς, ἥτις ἐσημείωσε τόσας ἐπιτυχίας κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς περίοδον. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου γελοιογράφου κ. Μιχ. Ἀθανασιάδου ὑπόσκαται νὰ τέρπῃ τοὺς ἀναγνώστας μὲ τὸν ἀβίαστον καὶ ἀκακὸν γέλωτα.

✱ ✱ ✱

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Μελετητῆ.—Τὸ παλαιότερον βιβλίον τοῦ κόσμου πιστεύεται ὅτι εἶνε ὁ Πάπυρος Πρὸς λεγόμενος, ὁ ἀποκείμενος μεταξύ τῶν πολυτιμωτάτων θησαυρῶν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων. Ὁ πάπυρος οὗτος ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ αἰγυπτιολόγου Πρίς (Prisse) ἐντὸς ἐνὸς τάφου τῶν ἀρχαίων Θιβῶν τῆς Αἰγύπτου, ὅστις κατεῖχεν, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν μούριαν ἐνὸς μέλους τῆς Θ. βαϊκῆς δυναστείας, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἀνήρχεται τοῦλάχιστον εἰς τὸν ΚΕ, αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, (2,500 ἔτη π. Χ.). Ἐξ αὐτοῦ ἄλλως τε τὸ βιβλίον ἐξάγεται ὅτι τοῦτο ἐγράφη εἰς πολὺ ἀρχαιότεραν ἐποχὴν, ἤτοι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ

βασιλέως Ἀσσά, ὅστις ἔζη 3,350 ἔτη π. Χ. Τὸ βιβλίον σύγκειται ἐκ 44 κεφαλαίων καὶ περιέχει ἀρχαῖς καὶ νόμους. Ὑπὸ Γαλάτου Λιγυπτιολόγου ἐξόχου ἐγένετο ἐσχάτως νέα μελέτη ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄδωφ.—Δὲν εἶνε πολὺ σπάνιον φαινόμενον ἡγεμόνες καὶ ἡγεμονίδαι ν' ἀσχολοῦνται ἐπιτυχῶς εἰς τὰ γράμματα. Ὁ μακαρίτης Κάρολος βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας μετέφρασε τὸν Σαίξπηρον. Ὁ δούξ Κάρολος Θεόδωρος τῆς Βαυαρίας συνέγραψε ἐπιστημονικὰ ἔργα ἰκανῆς ἀξίας. Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας εἶνε περισσότερο γνωστὴ ὡς συγγραφεὺς μὲ τὸ ψευδώνυμον Κάρμεν Σύλβα παρὰ ὡς βασίλισσα Ἐλισάβετ. Ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ἰταλίας εἶνε δραματικὴ συγγραφεὺς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Ὁσκάρ ἦτο ποιητὴς καὶ πολεμικώτατος δημοσιογράφος. Ὁ δούξ τοῦ Μάντσεστερ ἦτο ἀνταποκριτὴς μίας ἡμερηίδος τῆς Ν. Ὑόρκης μὲ μισθὸν 240,000 φρ. ἔτησίως. Ὁ Κάιζερ γράφει ποιήματα, δράματα—αὐτὸς εἶνε ἀπ' ὅλα. Καὶ τῆς Ἑλλ. βασιλικῆς οἰκογενείας μέλος ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἔχει ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα καὶ ζωγραφίζει. Ἐχει μεταφράσει Γαλλικὰ ἔργα καὶ ἔχει, λέγουν, γράψῃ μίαν μονόπρακτον κωμωδίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος ἀσχολεῖται μὲ πολὺν ζῆλον εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον.

Συνδρομητῆ.—Ἐξ ἀπροσεξίας κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν οἱ τίτλοι τῶν ναῶν Καίρου καὶ Πόρτ Σάιτ ἐνγυλάθησαν.

Οἱ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἀποστέλλοντες ἂν εὐθείας πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των, λαμβάνουσι δωρεᾶν ἅμα τῇ ἀποστολῇ αὐτῆς κατ' ἐκλογὴν μίαν ἐκ τῶν ἐξῆς ἐκδόσεων :

1) Τὸ Ἡμερολόγιον «Πινακοθήκης» - Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ 1912, ἀξίας δρ. 3.

2) Τὰ «Χρυσάνδεμα», εἰκονογραφημένον τόμον πεζῶν ποιημάτων, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου, ἀξίας δρ. 3.

3) Τὰς «Λερίδας», τόμον διηγημάτων τοῦ κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου, ἀξίας δρ. 2.

4) Τὴν «Σκούραιναν» Ἱστορικὸν ἐξ 700 σελίδων μυθιστόρημα τῆς δεσποινίδος Εὐγενίας Ζωγράφου, ἀξίας δρ. 5.

5) Τὴν «Ἐσθραν» ἐβδομαδιαίαν σατυρικὴν ἐφημερίδα, ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν, ἀξίας δρ. 3.

6) Τὸ «Πάσχα ἐν Ἑλλάδι» καὶ τὴν «Μικρὰν ἑωαίτιδα» χρωματιστὰς φωτοτυπίας ἀξίας δρ. 2.

Διὰ τοῦ παρόντος τεύχους λήγει τὸ ἐνδέκατον ἔτος τῆς «Πινακοθήκης». Παρακαλοῦνται οἱ ὀλίγοι καθυστεροῦντες ἔτι τὴν συνδρομὴν των νὰ ἀποστείλωσι αὐ-

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ," "ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,,

Ἦλη ἐκλεκτὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα. — Εἰκόνες ἔργων καλλιτεχνῶν. — Μελέται φιλολογικαί, ἀρχαιολογικαί, καλλιτεχνικαί, ἱστορικαί, κοινωνιολογικαί. — Διηγήματα, ἠθογραφίαι. — Ποιήσεις. — Δράματα. — Λαογραφία.

Οἱ ἔχοντες εἰσέτι ἀγγελίας δεόν νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτάς, οἱ δὲ ἐγγραφέντες συνδρομηταὶ ν' ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον, ἵνα λάβωσι ἀντίτυπα. — Ὑφ' ἡμῶν ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τιμὴ δρ. 2 διὰ τοὺς συνδρομητάς μας. — Διὰ τοὺς λοιποὺς δρ. 3.

τὴν πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» διότι ἄλλως θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

*

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ μας ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ ἀποστείλωσι ἀπ' εὐθείας τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀρχομένου ἤδη δωδεκάτου ἔτους.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. καταναλωτῶν, ὅτι συνεπέει τῆς προοιούσης ὑπερτιμήσεως τῶν γαιανθράκων, αἱ τιμαὶ πωλήσεως τοῦ Κώκ ὀρίζονται ἀπὸ 15 τρέχοντος ὡς ἀκολουθοῦσιν

Κώκ χονδρὸν, παραλαμβανόμενον ἐν τῷ Καταστήματι ἢ ὀκᾶ	Δεπ	5,3)4
Κώκ σπασμένον μέτριον ἢ ψιλὸν ἐν τῷ Καταστήματι ἢ ὀκᾶ	»	6,3)4
Κώκ χονδρὸν, παραδιδόμενον ἐντὸς κάρρων, κατ' οἶκον ἄνευ ἐναποθηκείσεως ἢ ὀκᾶ	»	6.—
Κώκ σπασμένον παραδιδόμενον ἐντὸς κάρρων, κατ' οἶκον ἄνευ ἐναποθηκείσεως ἢ ὀκᾶ	»	7.—
Κώκ χονδρὸν ἐντὸς σάκκων τῶν 30 ὀκάδων μετ' ἐναποθηκείσεως ὁ σάκκος	Δρ.	1.95
Κώκ σπασμένον μέτριον ἢ ψιλὸν ἐντὸς σάκκων τῶν 30 ὀκάδων μετ' ἐναποθηκείσεως ὁ σάκκος	»	2.25

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἀπὸ 3 σάκκων καὶ ἄνω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1912.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑταιρίας)

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολήπτας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐκτελούμενον κατ' αὐτὰς εἰς τινα σημεῖα τοῦ Ἀδριατικοῦ ὕδραγωγείου ἐργασιῶν καθαρισμοῦ καὶ ἐπισκευῆς αὐτοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ὕδρολήπται οἱ τε ἐκ τῶν Δεξαμενῶν Δυκαρητοῦ καὶ οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὕδραγωγείου ἀρδευόμενοι, ὅπως ἐφιστώσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ ὕδατος, καθοσον, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν, ἢ ἐκ τοῦ ὕδραγωγείου παροχῆ εἶναι μικροτέρας διαρκείας, ἐξ ἧς θὰ προκύψῃ καὶ μικρὰ ἀνωμάλια καὶ ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῆς διανομῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1912.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος)